

Goder. De fleste Medlemmer af det høje Ting vil sikkert kende Planen om Kastellet, Planen om at flytte Samlingerne paa Prinsens Palæ ud i Kastellet. Der vil i Løbet af kort Tid her i Byen blive afholdt et stort offentligt Møde om hele denne Sag, som jeg haaber vil blive belyst fra alle Sider.

I denne Forbindelse vil jeg gerne lige berøre den Vandalisme, jeg finder, der foregaar mod flere af Statens Ejendele. Jeg tænker f. Eks. paa Kronborg. Naar man har set dette gamle ærværdige Slot ved Indgangen til Øresund, denne Perle, og set, hvor den er vanrøgtet, og set den Anvendelse, man har gjort af den, hvordan den gamle Ridder-sal er indrettet til to Etager, vil man være klar over, hvor frygteligt man er gaaet frem. Det er imidlertid noget, som ikke skyldes vor Tid; men vor Tid maa dog have Ansvaret for, at dette stadig væk ikke bringes i god Orden.

En anden Ting, som vi sikkert ogsaa alle kender, er den skandaløse Tilstand, hvori de gamle Volde omkring København ligger hen, de faa Rester af Volde, som endnu er tilbage. Hvis det var en Privatmand, der ejede disse Volde, vilde man ikke betænke sig et Øjeblik paa at kalde det en Skandale, og det er at haabe, at Staten nu ret snart vil tage Haand i Hanke dermed og sørge for, at de sidste Rester bliver sat i forsvarlig Stand, saaledes at det kan blive til Gavn og Glæde ikke alene for den fattige Befolkning paa Christianshavn og hele Københavns Befolkning, men for hele Landet.

Det vil være ønskeligt, om den danske Stat i Fremtiden kunde ofre noget mere paa at fremme de Bevægelser, der gaar ud paa at beskæftige Ungdommen udenfor den Tid, da Skolen lægger Beslag paa den. Hvis ærede Medlemmer vilde sætte sig lidt ind i, hvorpaa de Folks Bestræbelser gaar ud, der paa denne Maade søger at dygtiggøre vor Ungdom, og vilde tænke over, hvad Staten senere hen vil kunne spare paa Asyler, Opdragelsesanstalter, Hospitaler og Fængselsbygninger, og hvis det stod ærede Medlemmer klart, til hvor stor Nytte disse Ungdomsbevægelser allerede nu i deres første Aar har været for vort Samfund, tror jeg, man med Glæde vilde være med til at fremme saadanne Bevægelser, hvis Udøvere f. Eks. findes indenfor Spejderne og andre frivillige Drengekorps. Til hvilken betydelig Nytte var f. Eks. ikke disse Drenge og unge Mænd under den store Krig i England og Amerika, til Hjælp ved den udstrakte Kystbevogtning. Her hjemme gjorde de fortrinlig Fyldest under den hærgende Spansk-Syge-Epidemi.

Den Ungdom, der nu vokser op, vil tage fat paa at gøre vort Land større, rigere og mere lykkeligt. Det er en Bevægelse, som søger Næring i alle Samfundsklasser, og selv om den er udgaaet fra Byerne, har den allerede i disse forholdsvis faa Aar faaet et godt Tag i Landkommunerne. Hvad der her gives ud, kommer mangefold ind i en ren, sund, moralsk modstandsdygtig Ungdom.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Omtale af Postmuseets Frimærkehandel skal jeg sige, at det er kommet mig for Øre, at hele det store Lager blev solgt til Amerika. Jeg skal tillade mig at foreslaa, at det fremtidig bliver bestemt, at Salget sker ved offentlig Auktion, saaledes som det er mig bekendt, at det finder Sted i Holland.

Hauge: For at man ikke skal faa den Opfattelse, at jeg ikke er i Stand til at svare paa nogle Spørgsmaal eller Bemærkninger, der er rettet til mig af enkelte af de højtærede Ministre, finder jeg mig foranlediget til paa dette Tidspunkt at tage Ordet for at gøre nogle Bemærkninger.

Den højtærede Landbrugsminister har flere Gange under denne Finanslovdebate gjort en Sammenligning mellem hans Stilling ved Beregningen af Kornlovens Udgifter og Indtægter og min Stilling ved Sukkerordningen af 1920—21. Den højtærede Landbrugsminister har gjort saadanne Bemærkninger før, men han har ingen Sinde saa stærkt og saa vedholdende som nu ved denne Lejlighed hævdede, at der var en Væsensforskel mellem hans Stilling til Kornloven og min Stilling til Sukkerordningen, idet han havde taget Forbehold overfor det Jugement, der var gjort, medens jeg intet Forbehold havde taget. Jeg vil tro, at den højtærede Landbrugsminister har gjort disse Bemærkninger uden at have erindret, hvorledes det faktiske Forhold var. For Kornlovens Beregningers Vedkommende var Forholdet dette, at den højtærede Minister præsenterede Folketinget dem, da Høsten just var inde; han vidste, hvorledes Høsten her i Landet vilde blive, Høsten var begyndt eller var lige ved at skulle begynde, da han fremsatte sit Kornlovsforslag for 1920—21 her i Rigsdagen. Forholdet var endvidere dette, at da den højtærede Landbrugsminister fremlagde sine Beregninger, var der praktisk taget ingen her i denne Sal, der troede, at de kunde holde Stik. Paa det Tidspunkt var Alliancen mellem Venstre og det konservative Folkeparti i sin Begyndelse, den var intim, den var varm. saaledes som den første Kærlighed altid er,